

TORONYIRÁNY

XIV. 22.

2020. május 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Pünkösdvasárnap

Június 1. Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja

Uram, a te egyházadban
minden olyan öregnek látszik!
Benne a régi többet ér,
sokkal többet, mint az új.
A még újabbat pedig legszívesebben
sokan eretnekségnek hívnák nálunk.
Ha valami új kezdődik,
mindjárt felemeli a hangját valaki: Vigyázat!
Maradjunk a réginél!
Mindig így volt!
Miért legyen egyszerre másként!
A te egyházadban, mely azért imádkozik, Uram,
hogy újíts meg minket,
az újat mindig félreértéssel
és idegenkedéssel fogadják.

Urunk Lelke, aki szereted az újat,
mikor újítod meg egyházad arcát?
Mikor mutatod meg nekünk,
mennyi elavult van benne,
amit szabad és kell is eltüntetnünk,
hogy arcod ismét új és szép és fiatal legyen!
Ha akarod,
viharod elsodorja a régit, és mindent megújít.
Ha akarod –
már hallom is a távolból a sok ezer
ember hangját, aki remegve hív ismét
a csodálatos hitben:
elmúlt a régi, nézzétek, újjászülettünk!
Néha olyan nehéz hinni benned,
Szentlélek Úristen,
és az imádsághoz, hogy újíts meg a föld színét,
olyan kínlódvá fűzzük hozzá az Alleluját...

(Josef Dillensberger, 1932.)

A szentmise olvasmányai

1. ApCsel 2,1-11

Pünkösd ünnepén a Jeruzsálemben a birodalom minden részéből összesereglett zarándokoknak az apostolok bátran, világosan és érthetően hirdetik az evangéliumot, az örömhírt a Názáreti Jézusról.

2. 1Kor 12,3b-7. 12-13

A Szentlélek különböző lelki adományokat ajándékozik az egyház tagjainak és különböző szolgálatokhoz ad erőt nekik azért, hogy mindenki az egész közösség javán munkálkodjon.

3. Jn 20,19-23

Jézus a Szentlelket adja apostolainak, hogy általa folytassák azt a küldetést, melyet Ő maga is az Atyától kapott.

A Szentlélek elküldése

Jézus feltámadása az apostolok számára egyelőre csak a múlt befejezése volt, nem a jövő kezdete. Igazolva látták, hogy mesterük valóban az Isten küldötte volt, de nem látták a lehetőségét annak, hogyan fog belenyúlni nemzetüknek és az emberiségnek az életébe. Messiás-várásuk még mindig a hagyományos kifejezésekben merül ki: Izrael országának, Dávid trónjának visszaállításában. Ahhoz, hogy az üdvtörténetet igazi szellemi mivoltában megértsék, új világosságra volt szükségük. Ezért Jézus mennybemenetele előtt is bizonytalanságban hagyja őket, csak azt követeli, hogy bízzanak benne. „Megparancsolja nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretere... János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekben nyeritek el a keresztséget... Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erőt nyertek és tanúim lesztek Jeruzsálemben... sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,4-8). Már előbb utalt arra, hogy amíg el nem megy, addig a Vigasztaló nem jön el hozzájuk (Jn 16,7).

Jézus ilyen nevekkel beszél a Szentlélekről: az Atya ígérete, a Vigasztaló, az Igazság Lelke, s érezteti, hogy olyan ajándék lesz, amelyet a megváltás művével érdemelt ki egyházának. Nem teremtmény, hiszen „az Atyától származik”, de az Atya a „Fiú nevében” küldi el, vagy a Fiú küldi el az Atyától, s amit kinyilatkoztatott, azt a Fiútól kapja. Feladata az lesz, hogy Jézusról tanúságot tegyen. Ezekből a kifejezésekből tisztázta az Egyház hitét, hogy a Szentlélek a Szentháromság harmadik személye, aki az Atyától és a Fiútól származik, s velük együtt az oszthatatlan isteni lényeg birtokosa. A Fiú megtestesülése és földi működése után az ő elküldése volt szükséges, hogy Isten egészen kinyilatkoztassa magát az embernek.

A Szentlélek kiadását már az Ószövetség jelezte. Izajás azt jövendöli, hogy a megváltót eltölti a bölcsesség és értelem, a tanács és erősség, a tudomány és jámborság, s az Úr félelmének lelke. A megtestesülés híradásában arról kapunk tanítást, hogy a Fiú emberségének létrehozásában működik a Szentlélek ereje. A feltá-

madt Krisztus az első pünkösd ünnepén titokzatos testére is kiárasztotta a Lelket, akit ő, mint fő birtokolt. Szerepét már előre jelezte az egyik ünnepen: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék... Aki hisz bennem, annak belsejéből az élő vizek forrásai fakadnak” (Jn 7,38). Az evangélista megjegyzi, hogy „ezt arról a lélekről mondta, amelyet a benne hívők kapnak meg”. A Szentlélek tehát nemcsak felülről kapott erő, nem csak az igazi tanítás biztosítéka és a hit éltetője, hanem egyben természetfölötti lefoglaltságunknak, megszentelésünknek is a végrehajtója. Az apostol azt állítja, hogy „akiket az Isten lelke vezet azok Isten fiai” (Róm 8,14). Jelenlétének megvan az éltető hatása: ébren tartja bennünk az öntudatot, hogy Isten gyermekei vagyunk, arra ösztönöz, hogy ennek a hivatásnak megfelelően éljünk, megtanít imádkozni, érdeklődésünket a szellemi és természetfölötti dolgokra irányítja, s ezzel ellensúlyozza az ösztönökből fakadó nyers testiséget. Végül ő a biztosítéka mennyei örökségünknek, s halandó testünk is általa kel majd életre (Róm 8,12).

Krisztus azonban elsősorban nem egyéni adománynak szánta a Szentlelket, hanem az egyházi közösség éltetőjének. Az apostolokban és a hozzájuk szegődött hívőkben már a megalakult Egyház volt jelen. A Krisztusról szóló tanúságtételt a közösség kezdte meg: a nyelvek adománya jelképezte az egyetemességet, Péter tekintélye biztosította egységét, de a missziós küldetést, a hit elvességét a Szentlélek adta.

Amit az evangéliumok csak részletekben érintenek, az Pál apostol tanításában szemléletes képpé válik: az Egyház Krisztus titokzatos teste. A Fő a Szentlélek közbejöttével kapcsolja magához a tagokat a keresztségben. „Mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk... mindnyájunkat egy Lélek itatott át” (1Kor 12,12). A hitben tehát vallanunk kell, hogy Krisztus akarataából az Egyház természetfölötti intézmény is. Nemcsak a közös felfogás, az együttműködés szándéka, nemcsak a jogrend tartja össze, hanem a Szentlélek. De amint testünk elrejtja a lelket, úgy a földi Egyház emberi arca is eltakarja a Szentlelket. Mégsem annyira, hogy a hívő szem nem látná kicsillanni erejét. Megnyilatkozik a tanítás tévedhetetlen megőrzésében, az egység fenntartásában, az istentisztelet tisztaságában, a bűnbánat szellemében és a szeretet szorgalmazásában. De a Szentlélek működése nem veszi el az Egyház emberi jellegét. A bűn lehetősége mindvégig megmarad a földön, s a megigazult ember is küzd a külső és belső kísértésekkel. A megváltás teljessége éppen azt jelenti, hogy Isten országa a bűnnel terhelt emberiségben terjed, s vezeti az embereket a megigazulásra. Maga a megváltás Isten irgalmának adománya, s az ő adománya az is, hogy a megváltás kegyelmeit alkalmazzuk magunkra. Az üdv történet legszembeütőbb vonása mindig az irgalom kinyilvánítása volt, s az Egyház is ebből az irgalomból él. A Szentlélek ereje és jelenléte viszont abban mutatkozik, hogy a hívő minden gyarlósága ellenére is igyekszik választ adni az atyának, aki a Fiúban felkarolta őt. A válasz teljesen emberi: a próbálkozás, az újrakezdés, a bizonytalanság és az egyéni vergődésben kialakult szeretet. Isten nem általánosít, nem dolgozik sablonos mintákkal, neki minden teremtménye vissza nem térő egyed. Méginkább így kezeli az embert, akiért a természetfölötti rendet megalkotta. Mindenkiel én-te közösségbe akar lépni. Az ember oldaláról ennek a kapcsolatnak a megközelítése nem könnyű. Akárhány esetben csak egy egész élet csalódásai, tévedései, megghiúsult reményei készítenek elő bennünket arra, hogy kitáruljunk Isten felé és benne lássuk meg az élet értelmét és célját.

A kinyilatkoztatott tanítás szerint a Szentlélek „saját tetszésének” és az ember jóakaratainak, előkészületének megfelelően osztogatja kegyelmi ajándékait. Abszolút akarata mellett helyt ad az emberi szabadságnak és sajátosságának. Ezért van annyi lüktetés, hullámlás mind az egyéni hívő, mind az Egyház életében. Az Isten országa a konkrét embert szenteli meg és a konkrét ember értékeit gyűjti össze az örökkévalóság számára. A világ végső hazatalálása azt fogja bemutatni, amit az apostol így fejez ki: Krisztus által a Szentlélekben utunk nyílt az Atyához (vö. Ef 2,18).

Gál Ferenc

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (9.)

RENDSZERES ÉS KÖZVETETT VILÁGEGYETEM

Sámuel, az áhitott gyermek, akit Isten megígért

Mózes kivezette a népet Egyiptomból, és az Ígéret földjén telepedett le. A gyermek növekszik. Most beszéljünk Sámuelről, a fiúról, akinek születésére sokáig hiába vártak.

Apjának, Elkanának két felesége volt. Az egyiket Hannának hívták, a másikat Peninnának. Peninnának voltak gyermekei, Hannának azonban nem volt gyermeke, s ezért sokat sírt.

Így könyörgött az Úrhoz: „Seregek Ura, ha tekintetbe veszed szolgálód nyomorúságát és megemlékezel rólam, ha nem feledkezel meg szolgálódról, hanem megajándékozol egy fiúval, akkor az Úrnak szentelem, olló ne érje fejét.” (1 Sám 1,11) Könyörgése meghallgatásra talált: Hanna fogant és fiút szült, akinek a Sámuel nevet adta, „mert - amint mondta - az Úrtól könyörögtem ki.” Hanna hálaéneke már a Magnificatot készíti elő: „Szívem ujjong az Úrban, erővel tölt el Istenem. (...) Az Úr tesz szegénné és gazdaggá, megaláz és fölemel. Fölsegíti a porból a gyöngét és kivezeti a szennyből a szegényt. A fejedelmek mellett ad nekik helyet, díszhelyet jelöl ki nekik.” (1Sám 2,1,7-8) Sámuel Éli pap nevelte, a gyermek vázson efoddal övezve szolgálta az Urat és gyarapodott korban és kegyelemben.

Abban az időben az Úr ritkán jelent meg. A nép már nem hallgatott a szavára, Éli fiai romlottak voltak, alkalmatlanok, sem az Úrral nem törődtek, sem papi kötelességeikkel a nép irányában. A kis Sámuel azonban tovább szolgálta az Urat Éli felügyeletével.

„Az egyik nap mégis történt, hogy Éli a szokott helyén aludt. A szeme már kezdett gyengülni, nem sokat látott. Isten lámpája még nem aludt ki. Sámuel az Úr templomában aludt, ahol az Isten ládája állt. Az Úr megszólította: «Sámuel, Sámuel!» «Itt vagyok» - felelte. Azután odafutott Élihez és azt mondta: «Itt vagyok, hívtál.» Az ezt válaszolta: «Nem hívtalak, feküdj le és aludj!» Elment és lefeküdt aludni. Az Úr azonban újra szólította: «Sámuel!» És Sámuel fölkel, odament Élihez és azt mondta: «Itt vagyok, hívtál.» Ez azt felelte: «Nem hívtalak, fiam, feküdj le és aludj!» Sámuel ugyanis még nem ismerte az Urat, még nem volt része abban, hogy az Úr megnyilatkozzék neki. Az Úr most újra szólította Sámuel, harmadszorra. Fölkelt, odament Élihez és így szólt: «Itt vagyok, hívtál!» Erre Éli megértette, hogy az Úr szólította a fiút. Ezért azt mondta Éli Sámuelnek: «Menj, feküdj le és aludj, aztán ha valaki szólít, így válaszolj: Beszélj, Uram, szolgád figyel!» Sámuel elment és nyugovóra tért a helyén. Akkor megjelent az Úr, elé állt és szólította, mint előző alkalommal: «Sámuel, Sámuel!» És Sámuel így válaszolt: «Beszélj, szolgád figyel!» Akkor az Úr azt mondta Sámuelnek: «Nézd, olyat teszel Izraelben, hogy aki csak hallja, annak mindkét füle csengeni fog tőle.» (1 Sám 3,2-11)

Ez a történet világosan bizonyítja, hogy ha a gyermek Isten színe előtt nőtt fel, valójában Istennek volt szüksége arra, hogy a gyermek felnőjön és folytassa az ige hirdetését. Sámuel fontos szerepre volt hivatott. „Isten ügye” teszi fontossá a „gyermek ügyét” - állítja P. Jacquemont.

Dávid, az elfelejtett ifjú, akit Isten kitüntetett

Harmadik szereplőnk Dávid, egy szép termetű vörösesszőke ifjú. Tudjuk, hogy a serdülők mindig gúnyolódnak a vörös hajúakkal, répának csúfolják őket.

Sámuel nagyon megöregedett. Saul, az első király, akit felkent, elfordult Istentől, és Isten elvetette őt.

Akkor Isten megparancsolta Sámuelnek, hogy menjen és kenjen fel egy új királyt. „Meddig akarsz még Saul miatt bánkódni, amikor elvettem, hogy ne uralkodjék tovább Izrael fölött? Töltsd meg szarudat olajjal és kelj útra. Menj el Izájhoz Betlehembe, mert a fiai közül szemeltem ki királyt.” (1Sám 16,1)

Sámuel tehát elment Betlehembe, és kérte Izáj, hogy mutassa be neki a fiait. „Amikor megérkeztek, s meglátta Eliábot, azt gondolta: «Nos, itt áll fölkentje az Úr előtt.» Az Úr azonban ezt mondta Sámuelnek: «Ne a külsejét és magas termetét nézd, mert hisz elvettem. Isten ugyanis nem azt nézi, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet.» Akkor Izáj odaszólította Ahinadabot és Sámuel elé állította. De ő azt mondta: «Nem őt választotta ki az Úr.»

Most Izáj Sammát állította elé, de megint azt mondta: «Nem őt választotta ki az Úr.» Izáj így bemutatta Sámuelnek hét fiát, de Sámuel így szólt Izájhoz: «Ezeket nem választotta ki az Úr.» Aztán Sámuel megkérdezte Izáj: «Mind itt vannak a fiaid?» «A legkisebb nincs itt - válaszolta -, a nyáját őrzi.» Sámuel erre meghagyta Izájnak: «Küldj el valakit, keresse meg, mert addig nem ülünk hozzá az áldozati lakomához, amíg itt nincs.» Izáj elküldött érte. Vörös volt, nyílt tekintetű és szép termetű. Az Úr így szólt: «Rajta, kend föl, mert ő az!» Erre fogta az olajat és fölkenete testvérei körében. Attól a naptól eltöltötte Dávidot az Úr lelke, Sámuel meg útra kelt és elment Rámába.” (1Sám 16,6-13)

Tudjuk, hogy Dávid meghatározó szerepet játszott Izrael fiainak a filiszteusok ellen folytatott hadjárataiban, és dicsőséggel uralkodott.

„Én nem azt nézem, amit az ember. Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet.” Isten nem a mi választási szempontjainkat veszi figyelembe. Ő „a szívet” választja ki. És így egy igen nehéz időszakban egy elfelejtett, alábecsült ifjú lesz a kiválasztottja, akire szüksége van, hogy kiterjessze uralmát. És tudjuk, hogy Dávid cselekedetei meghatározóak voltak Isten népének történetében. Az Ószövetségben gyermekek és fiatalok beszélnek nekünk Istenről, és mindarról, amit Isten általuk végbevisz. Isten a fiatalok társául szegődik.

ISTEN GYERMEKALAKBAN JELENIK MEG (A MEGTESTESÜLÉS MISZTÉRIUMA)

És íme, egy serdülő igenje felkavarja a megváltás történetének folyamát.

Mária, a fiatal lány, aki „igen”-t mondott

Mária názáreti fiatal lány volt, egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek jegyese. Szűz volt, s talán tizenöt éves lehetett, amikor engedelmességet fogadott Istennek: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid.” (Lk 1,38)

Talán őt is kigúnyolták és megvetették a falujában a fiatalok, amiért gyermeket fogant, mielőtt egybekeltek volna Józseffel. Még a jegyese, József is, aki igaz ember volt, arra gondolt, hogy titokban elbocsátja.

Egy napon Mária útnak indult és a hegyekbe sietett idős rokonához, Erzsébethez, aki szintén gyermeket fogant. Erzsébet gyönyörű szavakkal fogadta őt és magzatát. Ismeretes - legalábbis én nevelőként gyakran tapasztaltam -, hogy a tizenévesek, ha súlyos személyes problémáik vannak, könnyebben kiöntik szívüket a nagyszüleiknek idős rokonaiknak, mert ők sokszor nyitottabbnak, megértőbbnek mutatkoznak, és nem sietnek ítélni, nem prédikálnak. Mária akkor a híres énekkel válaszolt Anna szavaira:

„Lelkem magasztalja az Urat,
és szívem ujjong megváltó Istenemben,
mert rátekintett alázatos szolgálójára.
Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék,
mert nagyot tett velem a Hatalmas és Szent az Ő neve.
Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfélőkkel marad.
Karja bizonyosságot tett hatalmáról:
szétszórta a szívükben a gőgösöket,
letaszította trónjukról a hatalmasokat,
az alázatosokat pedig fölemelte.
Az éhezöket jóllakatta,
de a gazdagokat üres kézzel küldte el.”

(Lk 1,46-53)

Nem ismerek ennél szebb éneket, amit egy fiatal énekel valaha. A „Magnificat” úgy hangzik, mint sok fiatal álmanak kifejezése egy olyan világról, amelyben nincs többé helye az igazságtalanságnak, az alázatosokat érdemük szerint ismerik el, a hatalmaskodókat pedig alázatra kényszerítik.

Mária még három hónapot töltött Erzsébetnél, aztán hazatért.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Tüzek

Lélek. Jelképe láng. Tüzes Lélek, mely megindítja az országot, a föld színét... Régi keresztény himnuszok nyomába eredek, de a megújítja szónál megállok. Nem tudom, hogy folytassam, s egyáltalán: mi az, hogy megújítani? Így aztán csak a láng marad, a Lélek szimbóluma, a tűz, melyet az elemek rendjében a víz, a levegő mellett emlegetünk. Prófétai könyvekből mind elem áll Illés, akit tüzes szekéren ragadott el az Úr, meg Ady Endre, aki magyar hivatástudattal énekelte:

Az Úr Illésként elviszi mind,
Kiket nagyon sújt és szeret:
Tüzes, gyors szíveket ad nekik,
Ezek a tüzes szekerek.
Az Illés-nép Ég felé rohan
S megáll ott, hol a tél örök...
Ég s Föld között, bús-hazátlanul
Hajtja őket a Sors szele.
Gonosz, hűvös szépségek felé
Száguld az Illés szekere.

E két alak pünkösdi ünnepén egygyé válik, Illés és a költő, hogy égő türelemre tanítsanak a történelmi nagy időben. Nehéz a szolgálat. Amit ha valaki létéből fakadóan vállal – megalkuvás nélkül – rátelepszik az életére. Tüzek, hit nélkül ez a szolgálat nem megy, mert a jéghegyek egyre inkább fölmerülnek tengerek vizéből, s az ormokat meghódítani vágyó ember jéghasábokba ütközik. Költői, prófétai, papi sors?

Tűzjelek, mennydörgés az erő kifejezői, és Illés sem gondolta másként. A pusztában bolyongott, amikor meghallotta az isteni szót: „Mit csinálsz itt Illés?” „Emészt a buzgalom” – hangzott a válasz. Mi mást mondhatott volna? S hogy meghallotta a felszólítást is: „Járulj az Úr színe elé”, elindult. Aztán megdöbbsent: Isten nem volt jelen a szélvészben, a tűzben, hanem csupán a tüzet kísérő enyhe szellőben. Később mégis a forgószele ragadta el.

Pünkösdi a tűzre, a lángra tanít, és csöndes szellők szavára, amelyeknek idő kell – több, kevesebb? – hogy átjárja az értelmet, a gondolatot, kitisztítsa a fejeket, a szíveket. Aztán jöhet csak a Láng, hétszeres-ajándékos. Őt hívta már segítségül egy egyszerű szerzetes a IX. vagy X. században. Nem gondolt arra, hogy az imádság-sóhajítás ezer év múltán lesz igazán prófétai:

Szentlélek Isten,
Kegyelmeddel szállj le ránk,
Tegyed szívünket
Önnön magának
Hajlékává.
Úzze el onnan
Szellem és lélek
Minden bűnét.
Ó kegyes Szentlélek,
Lelkünk napvilága te.
Söpörd el szívünkben
A hatalmas ködöket.
Tisztítsd meg bennünk
Látását a belső
Embernek...

Mintha világosodni kezdene a megújítani szó értelme, a megújulásé, amelynek testvérlángja a szeretet, az akarat, a szilárdság, az elhatározás, és amelynek örökös ellensége a jellembéli ingadozás, a szellem földadása, s földadása mindannak, ami túlmutat a szennyes érdekeken...

Az igaz ember gyakran érzi, hogy egyedül van. Egyedül a szellőben rejtőző szólítással, csöndes tüzek melegével.

† Tóth Sándor

hírek információk

Pünkösdszombat, azaz a mai napon Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét a Székesegyházban.

A Székesegyházban a szentmisék rendje – a járványügyi szabályok szigorú betartásával – visszaállt a megszokottra azzal a kivétellel, hogy hétköznapokon a reggeli szentmise, illetve vasárnap a fél 9-es szentmise elmarad. A Dóm naponta 7 és 19 óra között van nyitva. A fennálló járványveszélyre való tekintettel gyóntatás továbbra sincs a templomban. Aki szeretné elvégezni gyóntását, egyénileg egyeztetett időpontban, külön teremben, két méter távolság megtartásával, nagy légtérű helyiségben lehetősége van rá. Szájmaszk használata ez alkalommal is kötelező.

A Covid-19 vírus miatti veszélyhelyzet enyhülésével a Püspöki Hivatal május 25. napjától ismét hétfőtől péntekig, 8-16 óráig tart nyitva.

Május 26-án ismét megnyitotta kapuit a Szegedi Dóm Látogatóközpont. Az érdeklődők biztonsága érdekében - az egészségügyi előírások szigorú betartása mellett – az intézményben az orrot és száját eltakaró maszk és a kihelyezett kézfertőtlenítő használata kötelező. A pénztárnál és az Art Shop területén a személyzetten kívül egyszerre csak egy vendég tartózkodhat. Átmenetileg csak kártyás fizetésre van lehetőség. Az érintőképernyős terminálok ideiglenesen nem használhatók. A látogatható toronyban és az urnatemetőben egyszerre maximum 5 fő tartózkodhat, megtartva a másfél méteres távolságot. A látogatóközpont 13:00 és 13:30 óra között fertőtlenítés, szellőztetés miatt zárva tart. A Szegedi Dóm Látogatóközpont naponta 9-17 óráig várja az érdeklődőket; a létesítmény hétfőnként zárva tart.

A koronavírus-járványt követő enyhítő intézkedéseknek köszönhetően június 2-től, keddtől ismét programokkal, rendezvényekkel, képzésekkel és sokszínű szolgáltatással várja az érdeklődőket a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.). A közösségi ház munkatársai tovább folytatják szemüveg-gyűjtő akciójukat, mellyel a Kongóban élő látássérülteket szeretnék segíteni. Június 30-ig, hétköznapokon 9-16 óráig várják a használót, de jó állapotban lévő szemüvegeket és szemüvegkereteket. Az adományokat a budapesti Sasszem Klinika (Bécsi út 183.) juttatja el a közép-afrikai ország rászorultjainak.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye templomaiban Trianon 100 éves évfordulóján, június 4-én 16 óra 32 perckor 5 percre megszólalnak a harangok a keresztény gyökerekből táplálkozó nemzeti összetartozás kifejezéséeként, az igazságtalan és sok szenvedést okozó eseményre emlékezve és hálából azért, hogy napjainkban békében és szabadon, határoktól függetlenül erősíthetjük és gazdagíthatjuk nemzeti összetartozásunkat és építhetjük kapcsolatainkat a környező népekkel.

A Székesegyházban június 4-én, csütörtökön 16 óra 32 perckor az emlékező harangszó után Kiss-Rigó László püspök celebrál a múltira emlékező és a jelenért hálát adó szentmisét.

A nemzeti összetartozás napján, június 4-én a móravárosi Szent Kereszt templomban (Kálvária sgt. 21.) 19 óra 30-kor kezdődik emlékező szentmise a nemzetért, mely egyben a „Hazánk megmaradásáért” elnevezésű városi túra záró programja.

A keresztény értékek mellett elkötelezett, 777.blog.hu internetes hírportál munkatársai „Egy Miatyánk a magyarokért” elnevezéssel imaláncot szerveznek Trianon századik évfordulóján, ezzel arra buzdítva a világon élő valamennyi magyart, hogy a történelmi tragédia évfordulóján lélekben újra együtt legyenek, imában kérve Isten áldását nemzetünkre. A 777 oldalán létrehozta egy virtuális térképet, ahol mindenki bejelölheti, hogy június 4-én, 16.30-tól hol imádkozott, így az alkalom végén egy olyan virtuális térképet kapnak, mely megmutatja, hogy a magyarok a jelenlegi, különösen nehéz helyzet idején is tudnak Isten felé fordulni. Az imalánc június 3-tól a <https://trianon.777blog.hu/> oldalon érhető el.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által meghirdetett Karantén kaland-tér játék lezárásaként egy ajándéksorsoláson vesznek részt azok a családok, melyek teljesítették a kihívásokat. Június 5-én, pénteken 17 órakor a Millenniumi Kávéház teraszán kerül sor a társasjátékok kisorsolására. Minden, a kihívásban résztvevő családot szeretettel várnak a szervezők egy limonádéra. A sorsolásra előzetes bejelentkezés szükséges a www.csaladegyetem.hu oldalon.

Napközis táborot hirdet a Belvárosi Plébánia azoknak a gyerekeknek, akik szívesen eltöltenének néhány napot a plébánia közösségi épületében, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A tábor témája és mottója: „Állatok a Bibliában, avagy Állati jó tábor”. A tábor öt napja alatt az alsó tagozatos iskolások megismerkedhetnek a Bibliában szereplő állatokkal, illetve az azokkal kapcsolatos történetekkel. Lesznek kézműves foglalkozások, sportversenyek, asztalifoci bajnokság, túrázások, közös főzések, valamint kirándulások a Vadasparkba. A táborozókat két turnusban (június 15-19. és június 22-26.) várják a szervezők. Jelentkezési határidő június 8., hétfő 12 óra. További információ a Belvárosi Plébánia világháló oldalán, a http://www.fogadalmitemplom.hu/ozaktualis_programok menüpont alatt olvasható.

Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíjpályázatot hirdet hallgatói részére a 2020/2021-es tanévre a Gál Ferenc Főiskola. Az ösztöndíjra az intézmény azon, államilag támogatott (ösztöndíjas, illetve részösztöndíjas) illetve költségtérítéssel (önköltséges), teljes idejű (nappali tagozatos) alapképzésben, mesterképzésben, illetve osztatlan képzésben részt vevő hallgatói pályázhatnak, akik jelenlegi vagy korábbi tanulmányaik során legalább két félévre bejelentkeztek és legalább 55 kreditet szereztek. Az ösztöndíj egy teljes tanévre, azaz 10 hónapra szól, összege az Nftv. 114/D § (1) bekezdése c) pontja alapján jelenleg 40.000,- Ft havonta. A Nemzeti Felsőoktatási Ösztöndíj pályázat kizárólag a Gál Ferenc Főiskola honlapján (http://gff-szeged.hu/hirek-aktualitasok/hirek/info_palyazat_2020) elérhető úrlapon adható be. A beérkezés határideje: július 6. Pályázati űrlap a Kari Tanulmányi Osztályon is igényelhető.

Ferenc pápa május 26-án, Kerekes László szentszéki tanácsost, kézdívisárhelyi plébánost Tharros c. püspökévé és a Gyulafehérvári Főegyházmegye segédpüspökévé nevezte ki.

A Gál Ferenc Főiskola 500 tisztasági csomagja is segített Mezőtúron a vírusjárvány idején. A Szeged-Csanádi Egyházmegye főiskolája az EFOP-1.3.5-16-2016-00709 pályázat keretében valósít meg Mezőtúron és Szarvason közösségfejlesztő rendezvényeket. A vírusjárvány idején a programokat a személyes segítség váltja fel, ezért a Mezőtúri Önkormányzattal együtt a napokban osztották a rászorulóknak a szappant, fertőtlenítőt, tisztítókendőt, mosó- és mosogatószer, maszkot, kesztyűt is tartalmazó csomagokat.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.